

det Land, de ville besøge, at de ikke med nogle faa Timers Marche kunne komme over den. Altsaa, naar den mobiliserede Styrke kommer dertil i Løbet af Natten, ville de slet ikke finde nogen af de landsatte Tropper, thi de ere allerede over Grænsen.

Den ærede Minister sagde, at nogle kunde mene, at vi skulde imødegaa et saadant Angreb med en halv Snes Mand og en Patrouillebaad. Men ikke en Gang disse vilde kunne være til Stede i Tide, nej, Landgangstropperne ville allerede være over Grænsen. Hvad Størrelsen af Styrken angaar, udtalte den ærede Minister, at det ikke vilde være mere, end vi kunde og skulde gøre, naar vi mødte et Landgangs-forsøg med 50,000 Mand. Ogsaa her mener jeg rigtignok, at den ærede Minister ser helt forkert. I Jylland er der 12 Liniebatailloner Fodfolk. Naar vi indkalde alle, der høre til Linien, altsaa 7 Aargange foruden Rekrutbataillonerne, faa vi tilsammen 12,000 Mand i disse 12 Liniebatailloner med Officerer og det hele. Saa have vi Rammerne til 4 Førstærkningsbatailloner, 4,000 Mand; det bliver 16,000. Hvis der saa udstedes Mobiliseringsordre til alle indtil 15—16 Aars Alderen, altsaa alle, der staa i Rullen, saa bliver der en 7—8,000 Mand til, som der ganske vist ikke er Rammer til. Jeg ved ikke, om det er den ærede Krigsministers Mening, at de alligevel skulde møde uden Befalingsmænd. Men naar vi nu regne dem med, bliver det i alt 23—24,000. Af Rytteri findes der i Jylland saa meget af Folk og Heste, at der kan udrustes ca. 1,000 Mand, og af Artilleri kan der indkaldes 700 Mand, der kunne betjene de 24 Kanoner, der findes derovre. Tilsammen bliver der med et rundt Tal ikke mere end 18,000 Mand, som der findes Rammer til, og 7—8,000, som der ikke findes Rammer til, altsaa i alt 26—27,000. Selv om man nu vil mobilisere den fynske Styrke med, kommer der hertil i det hele ikke mere end 7,000 Mand plus den halve Snes Tusinde, som der ikke findes Rammer til. Selv om man altsaa mobiliserer Rub og Stub baade i Jylland og Fyn og alt sendes derover, bliver det dog kun 37,000 Mand. Det er ikke de 50,000, som den ærede Minister talte om. Og Bataillonerne paa Sjælland antager jeg ikke, den ærede Krigsminister vil sende derover, og selv om han vilde, tror jeg ikke, han fik Lov, det vilde Generalstaben sikkert sætte sig imod. Naar vi nemlig ville fortsætte Tankeeksperimentet om en Landsætning af Tropper fra en Vestmagt,

maa vi jo vide, at der samtidig vil ske noget herovre paa Øerne, saa maa vi vide, at saa snart det finder Sted, vil den tyske Styrke, der ligger omkring i Østersøhavene, blive sendt ud paa Skibene og blive transporteret herover og gaa i Land baade paa den fynske og sjællandske Kyst — det have vi jo set anført i saa mange Bladartikler i Løbet af Sommeren —, og naar de komme i Land, skulde vi lige saa godt imødegaa dem der som ved det Landgangsforetagende, der fandt Stedovre ved den jyske Vestkyst. Derfor bliver der sikkert Brug baade for den fynske og sjællandske Styrke under et Landgangs-forsøg ved Store Bælt.

Men naar vi altsaa, som den højtærede Minister mener, skulde kunne nøjes med 50,000 Mand i Jylland, vil det sige det samme som, at vi skulde have dobbelt saa mange Mand udskrevne som nu, Udskrivningsprocenten skal altsaa fordobles. Nu ja, det har jeg for Resten set Udtalelser om i forskellige Blade, at vi kunde godt fordoble Udskrivningsprocenten, der gik jo en Masse Mennesker hjemme, som vare fuldt kvalificerede til at aftjene deres Værnepligt, men de bleve ikke indkaldte. Jeg har, saa vidt jeg husker, ogsaa set det anført i den højtærede Finansministers eget Blad; men hvis dette fandt Sted, vilde vi ganske vist ikke komme den Vej, som han siger er Vejen til Danmarks Frelse, at faa baade de pekuniære og personlige Byrder nedsatte. Nu se vi, hvad der er Meningen, og naar vi skulde kunne imødegaa et Landgangs-forsøg, maa vi ogsaa have Styrken mobiliseret hele Tiden. Hvad det vil koste, skulde vi nok faa at se, naar vi komme ind paa en saadan Ordning; i alt Fald vil den dobbelte Udgift til Militærvæsenet ikke forslaa. Derfor siger jeg, at da det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) og det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) nu have hørt, hvad den højtærede Krigsminister mener, vi skulde have i Fremtiden, ja saa kan det være, at de have faaet endnu større Haab til ham, end de havde før. Han vil altsaa have det saaledes, at vi i Fredstid i Jylland paa under et Døgn skulde kunne rejse en Hær, der skal kunne modstaa 100,000 Mand landsatte Tropper; det er ikke mere, end vi kunne og skulde, hvis ikke Tyskland skal paaføre os Krig. Ja efter de Udtalelser antager jeg rigtignok, at Høje her i Salen vil være fuldstændig tilfreds med denne Ordning og kalde den forsvarlig. Men vi andre kunne se, at en saadan Ordning er lige det modsatte af,